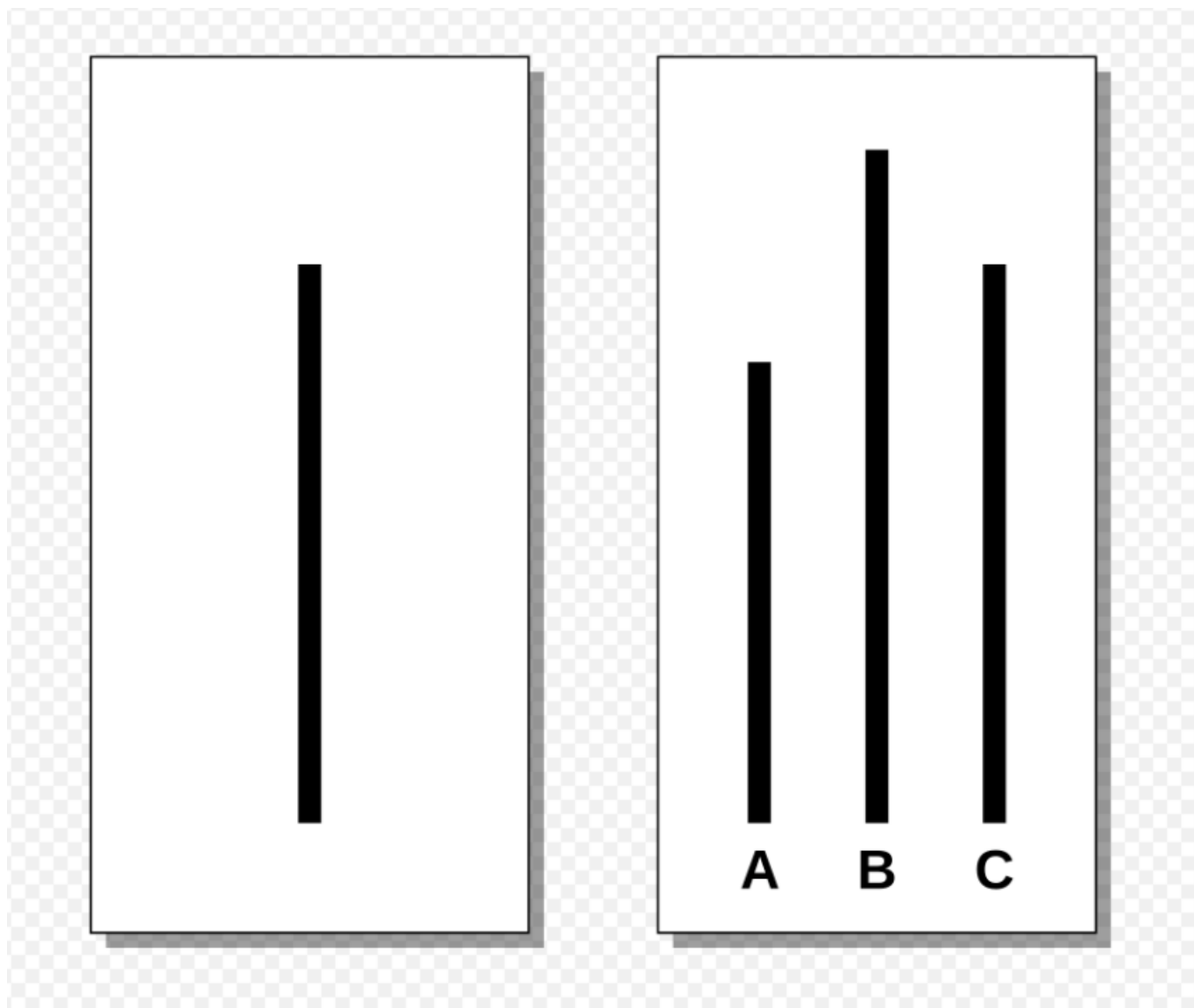

Schaamteloze genocideleugens werken omdat 12 procent van de mensen onder groepsdruk hun eigen ogen niet meer geloven

Posted on 31 mei 2025 by Arnout Jaspers

Bovenstaande dronefoto ging afgelopen week *viral* op social media, en was ook prominent in beeld op het *NOS Journaal*. Waarschijnlijk herkent u deze. Wat zien we hier? Kijk, voordat u antwoord geeft, eerst naar het plaatje hieronder, en stel uzelf de vraag: welke lijn (A, B of C) is even lang als de linker lijn?

Hoe zou iemand zich hierin kunnen vergissen? Toch gaf, in een klassiek experiment uit 1951 door sociaal-psycholoog Solomon Asch, ruim een derde van de (alleen mannelijke) proefpersonen *niet* het juiste antwoord, C. Elke proefpersoon deed mee in een groepje, maar wist niet dat alle anderen medeplichtigen van Asch waren, met de instructie om allemaal ofwel A, ofwel allemaal B te zeggen. De test werd een stuk of vijftien keer herhaald per proefpersoon, met diverse lijnensetjes.

De echte proefpersoon was altijd als laatste aan de beurt om te antwoorden, en maar liefst 12 procent van hen volgde *altijd* de corrupte consensus. Slechts 26 procent van de proefpersonen was in het geheel niet van hun stuk te brengen en

gaf altijd het juiste antwoord. De rest ging soms met de consensus mee, en vertrouwde soms wel op hun eigen oordeel.

Durft u het juiste antwoord te geven?

Terug naar de bovenste foto. Wat zien we hier?

A: Gazanen die door de Israëliische bezetter worden samengedreven voor genocide.

B: Gazanen die door de Israëliische bezetter, onder het voorwendsel van voedselhulp, worden vernederd en gedehumaniseerd.

C: Gazanen die vrijwillig in de rij staan voor een gratis voedselpakket.

Behoort u tot de minderheid van 26 procent die het juiste antwoord durft te geven, als een cameraploeg van de NOS u op straat een microfoon onder de neus duwt? En denkt u dat de NOS dat dan uitzendt?

De foto van de in de rij staande Gazanen werd door allerlei Palestijnse en Qatarese nieuwsmedia uitgevent, en de 12 procent nuttige idioten voor Hamas in het Westen reageerden met de vereiste razernij van heilige verontwaardiging. Dit was een nieuw dieptepunt in dehumanisering en vernedering van Palestijnen, dit was geen haar beter dan rijen Joden die werden afgevoerd naar de gaskamers; een amateur-fotoshopper plakte in een grote boog *Arbeit macht frei* boven de rijen wachtenden, net als boven de toegangspoort van Auschwitz.

Het Internationale Rode Kruis, toch een serieuze organisatie, heb ik lang gedacht, voegde zich bij de 12 procent met een verklaring dat ze niets te maken wilden hebben met deze vorm van voedselhulp, en dat ze alleen zouden meewerken aan hulp die wel respect voor humanitaire waarden toonde. Inmiddels zijn via vier van deze hulpposten miljoenen gratis maaltijden uitgedeeld aan de inwoners van Gaza.

Hamas saboteert nieuw systeem van voedselhulp

Het is in het geheel niet verrassend, dat Palestijnse vloggers en door Hamas aangestuurde journalisten volstrekt schaamteloze propaganda bedrijven. Heel simpel: omdat het werkt. De populairste vloggers verdienen daar goudgeld mee via donaties uit het buitenland, want in dat concentratiekamp waar zich volgens de 12

procent een holocaust voltrekt, kan iedereen nog steeds live op social media en online bankieren. Hamas, ondertussen, zet alles op alles om dit nieuwe systeem van voedselhulp te saboteren, omdat dit het einde is van hun verdienmodel: namelijk de hulp die via UNRWA en andere NGO's binnenkwam stelen en tegen woekerprijzen doorverkopen aan de bevolking.

Hun volgevreten leiders die veilig in Qatar en andere luxe oorden vertoeven, roepen de Gazanen daarom op om heldhaftig honger te blijven lijden voor de goede zaak. In Gaza zelf bedreigt Hamas iedereen die deze voedselpakketten aanneemt met 'passende maatregelen'. Wat dat is kan variëren, maar geschoten wordt er in ieder geval.

Wat groepsdruk met IQ doet

Het verrassende is, dat deze propaganda, die voor het grootste deel eenvoudig te weerleggen is, intern tegenstrijdig, steeds schriller en zeker de laatste tijd soms lachwekkend amateuristisch, toch heel effectief is. Als je nooit van dat Asch-experiment gehoord had, zou het onbegrijpelijk zijn dat je mensen alleen maar een foto hoeft voor te schotelen die nauwelijks verschilt van mensen die in de rij staan voor een popconcert, slechts met een ophitsend bijschrift erbij, om ze schuimbekkend van leer te laten trekken over de genocidale IDF, over dit onweerlegbare bewijs van Israël's morele ontaarding, en wat dies meer zij. Dit is de 12 procent die onder groepsdruk ook consequent beaamt dat lijn A of lijn B even lang is als de linkerlijn, terwijl ze er met hun neus bovenop staan maar er vanaf zien om hun eigen ogen te geloven.

Het valt nauwelijks te onderschatten, wat *groupthink* en groepsdruk doen met het IQ van mensen. Ik hou het op een daling van gemiddeld 30 punten. We zien partijpolitici elke dag op dat niveau vasthouden aan onhoudbare standpunten. Immers, de partijlijn staat vast en fractiediscipline is heilig. Dus wordt elke tweet van de partijleider die zegt dat lijn B even lang is als de lijn links, met applaus-emoji's geretweet door de partijganger.

Eén dissident kan corrupte consensus al breken

Hoe gevoelig iemand is voor groepsdruk zal samenhangen met hoe sociaal iemand is. Hoe belangrijker je het vindt om bij de groep te horen, hoe enger het is om tegen de consensus in te gaan. Ik had daarom gedacht dat vrouwen conformistischer

zouden zijn dan mannen, maar uit een vergelijking met allerlei andere conformisme-experimenten die sindsdien gedaan zijn, blijkt geen duidelijk verschil. Ook zaken als intelligentie of opleidingsniveau correleren niet met de mate van conformisme.

Wat wel duidelijk is: het percentage proefpersonen dat de corrupte consensus volgt neemt al drastisch af als er één dissident is. Dus als in het oorspronkelijke Asch-experiment 6 medeplichtigen 'lijn A' zeggen, maar één medeplichtige zegt 'lijn C', dan voelt bijna niemand zich nog gedwongen om de eigen ogen niet te geloven. Dit type conformisme is dus niet een verlangen om met de meerderheid mee te gaan; het is de primordiale angst dat je als eenling tegenover de hele groep komt te staan. Zo werken fractiediscipline en de ideologische blindheid van de actiegroep.

Wat voor zover ik weet niet onderzocht is: of nerds minder conformistisch zijn dan anderen. Aan de universiteiten heerst de corrupte consensus over de oorlog in Gaza uitsluitend op de zogeheten 'sociale' faculteiten, en niet bij de bèta's. Echte nerds zijn enigszins asociaal (wat iets anders is dan anti-sociaal); ze snappen niet waarom mensen zich zo vreselijk druk maken om erbij te horen. De keerzijde is, dat nerds er niet goed in zijn om de mensen om hen heen te overtuigen of enthousiast te maken voor hun ideeën, zodat hun invloed geringer is dan die zou moeten zijn in een moderne maatschappij.

George Orwell

De razernij-op-afroep van de 12 procent na de genocideleugen van de week is inmiddels routine. Vorige week was het de '14.000 baby's zullen binnen 48 uur van honger sterven'-hoax, twee weken geleden kregen we het broodje-aap verhaal geserveerd dat de eerste trucks met hulpgoederen die Gaza binnenkwamen, geen zakken meel maar alleen lijkwades vervoerden.

Het is allemaal voorzien door George Orwell, in 1984. Daar moeten de inwoners van Oceania dagelijks hun *Two Minutes Hate* uitleven op Emmanuel Goldstein, staatsvijand nummer 1. Zijn kop hoeft maar in beeld te komen of de kijkers worden apoplectisch van luidkeels uitgeschreeuwde haat. Het kan nauwelijks toeval zijn, dat Orwell voor de zeer Joodse naam Goldstein heeft gekozen.

Wynia's Week verschijnt drie keer per week, **156 keer per jaar**, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt

*dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee? **Kijk [HIER](#)**. Hartelijk dank!*